

$$\frac{P}{P'} - \frac{K}{K'} = \frac{(K\rho + \Pi) K' - K(K'\rho + \Pi')}{P' K'}$$

Ἐκτελοῦντες τοὺς ὑπολογισμοὺς, καὶ ἀνάγοντες εὐρίσκομεν

$$\frac{P}{P'} - \frac{K}{K'} = \frac{\Pi K' - K \Pi'}{P' K'}$$

Ὅθεν βλέπομεν, ὅτι ὁ ἀριθμητὴς τῆς διαφορᾶς $\frac{P}{P'} - \frac{K}{K'}$ εἶναι ἴσος καὶ μὲ ἐναντίον σημεῖον τοῦ ἀριθ-

μητοῦ τῆς διαφορᾶς $\frac{K}{K'} - \frac{\Pi}{\Pi'}$ ἢ $\frac{K\Pi' - \Pi K'}{K'\Pi'}$. τουτέ-

στιν οἱ ἀριθμηταὶ δύο διαδοχικῶν διαφορῶν εἶναι ἴσοι καὶ μὲ ἐναντία σημεῖα.

Ἄλλ' εἰάν θεωρήσωμεν τὰ δύο πρῶτα ἠγμένα $\frac{\alpha}{1}$ καὶ $\frac{\alpha\beta + 1}{\beta}$, ἔχομεν $\frac{\alpha\beta + 1}{\beta} - \frac{\alpha}{1} = \frac{+1}{\beta \times 1}$.

Λοιπὸν κατὰ τὰ προειρημένα ὁ ἀριθμητὴς τῆς ἀκολουθοῦσης διαφορᾶς πρέπει νὰ εἶναι -1 , ὁ ἀριθμητὴς τῆς τρίτης διαφορᾶς πρέπει νὰ εἶναι $+1$, καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Ἴν γένει ὁ ἀριθμητὴς μιᾶς τινὸς διαφορᾶς εἶναι $+1$, εἰάν ἡ δευτέρα τῶν δύο θεωρουμένων ἠγμένων ἦναι βαθμοῦ ἀρτίου, καὶ -1 , εἰάν ἦναι περιττοῦ· ὁ δὲ παρονομαστὴς εἶναι προδήλως πάντοτε ἴσος μὲ τὸ γινόμενον τῶν παρονομαστῶν τῶν δύο ἠγμένων.

§. 172. Συνέπεια τῆς προηγουμένης ιδιότητος. Ἠγμένον τι ὁποῖουδήποτε βαθμοῦ $\frac{P}{P'}$ εἶναι πάντοτε κλάσμα, ἢ ἀνάγωγος κλασματικὸς ἀριθμὸς.

Τῶ ὄντι ἅς ὑποθέσωμεν πρὸς τὸ παρὸν, ὅτι P καὶ P' ἔχουσι κοινὸν παράγοντα τὸ S . ἐπειδὴ δὲ, κα-

τὰ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητα ἔχομεν $PK' - KP' = + \eta - 1$.
 ἐξάγομεν διαιρούντες τὰ δύο μέλη διὰ ϑ ,

$$\frac{PK'}{\vartheta} - \frac{KP'}{\vartheta} = + \eta - \frac{1}{\vartheta}.$$

ἀλλὰ τὸ πρῶτον μέλος ταύτης τῆς ἰσότητος εἶναι ἀκέραιος ἀριθμὸς, ἐπειδὴ P καὶ P' εἶναι διαιρητοὶ διὰ τοῦ ϑ , καὶ τὸ δεύτερον μέλος εἶναι οὐσιωδῶς κλάσμα. λοιπὸν εἶναι ἄτοπον νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι P καὶ P' δὲν εἶναι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοί.

Ἴπεται ἐκ τούτου, ὅτι, ἐὰν τρέψωμεν εἰς συνεχῆς, εἰς κλάσμα, τοῦ ὁποίου οἱ δύο ὅροι δὲν εἶναι πρῶτοι ἀριθμοὶ μεταξύ των, καὶ σχηματίσωμεν μετὰ ταῦτα ὅλα τὰ ἠγμένα ἕως εἰς τὸ τελευταῖον, δὲν θέλωμεν εὔρει τὸ δεδομένον κλάσμα ὑπὸ τὴν πρωτότυπον μορφήν του, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἴδιον κλάσμα ἠγμένον εἰς τὴν ἀπλουστέραν του μορφήν, τουτέστιν ἐλεύθερον ἀπὸ τὸν μέγιστον κοινὸν διαιρέτην μεταξύ τῶν δύο ὄρων του.

* Ἐστω π. χ. τὸ κλάσμα $\frac{348}{924}$.

Τρέποντές το εἰς συνεχῆς κλάσμα εὐρίσκομεν

$$\frac{348}{924} = 0 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{9}}}}}}$$

Τὰ δὲ ἠγμένα εἶναι $\frac{0}{1}, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{2}{5}, \frac{3}{8}, \frac{20}{77}$.

Τὸ τελευταῖον ἠγμένον $\frac{20}{77}$ εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ $\frac{348}{924}$.

ἐλευθέρᾳ τοῦ παράγοντος 12, κοινῶς εἰς τοὺς δύο ὄρους του.

§. 173. Δευτέραι ιδιότης. Ἄς ἐπαναλάβωμεν τὸ γενικὸν συνεχές κλάσμα $x = a + \frac{1}{\beta + \frac{1}{\gamma + \frac{1}{\delta + \frac{1}{\varepsilon \dots}}}}$

$$\frac{\beta + 1}{\gamma + 1} \frac{\delta + 1}{\varepsilon \dots}$$

Θεωροῦντες τὰ πρῶτα συστατικὰ κλάσματα, εὐκόλως γνωρίζομεν, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ x περιέχεται μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἡγμένου, μεταξὺ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου, καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Τῶ ὄντι ἔχομεν προφανῶς κατὰ πρῶτον $x > a$.

λέγω ἔπειτα ὅτι $x < a + \frac{1}{\beta}$, ἐπειδὴ διὰ νὰ λάβωμεν

τὴν τιμὴν τοῦ x , πρέπει νὰ αὐξήσωμεν τὸ β ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ συνεχοῦς κλάσματος· οὕτως, τὸ κλά-

σμα $\frac{1}{\beta}$ εἶναι μεγαλύτερον ἀφ' ὅ,τι πρέπει νὰ προσθέ-

σωμεν εἰς τὸ a . Λοιπὸν $a + \frac{1}{\beta}$ εἶναι πολλὰ μέγαλον.

Ἦδη, ἐὰν θεωρήσωμεν τὸ ἡγμένον $a + \frac{1}{\beta + \frac{1}{\gamma}}$,

ἐπειδὴ γ εἶναι πολλὰ μικρὸν, ἔπεται ὅτι $\beta + \frac{1}{\gamma}$ εἶναι

παρονομαστής πολλὰ μέγαλος. Λοιπὸν $a + \frac{1}{\beta + \frac{1}{\gamma}}$ εἶναι κλά-

σμα μικρότερον ἀπὸ τὴν ἀληθῆ τιμὴν τοῦ x .

Ἡμποροῦμεν ὅσον θέλωμεν νὰ προχωρήσωμεν τοῦτον τὸν συλλογισμόν· ἄλλ' ἤτόν ὠφέλιμον νὰ δώμεν ἀπόδειξιν τινὰ ἀναξάρτητον ἀπὸ τὸν βαθμὸν τοῦ συστατικοῦ κλάσματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀσχολοῦμεθα.

*Ἐστῶσαν πρὸς τοῦτο τὰ δύο διαδοχικὰ ἠγμένα

$\frac{\Pi}{\Pi'}$ καὶ $\frac{\text{Κ}}{\text{Κ}'}$, ὁποῖουδήποτε βαθμοῦ, καὶ πρόκειται νὰ

προδιορίσωμεν τὴν τιμὴν τῶν διαφορῶν $x = \frac{\Pi}{\Pi'}$, $x = \frac{\text{Κ}}{\text{Κ}'}$.

Παρατηροῦμεν, ὅτι εἰς τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἠγμένου $\frac{\text{Ρ}}{\text{Ρ}'}$, ἢ $\frac{\text{Κ} \rho + \Pi}{\text{Κ}' \rho + \Pi'}$ ἂν ἀντισταξώμεν ἀντὶ τοῦ ἀτελοῦς πηλί-

κου ρ , τὸ τέλειον πηλίκου ψ ἢ $\rho + 1$, τοῦ ὁποίου ρ

$\sigma + 1$

$\tau + \dots$

εἶναι τὸ ἀκέραιον μέρος, θέλει ἀναφανῆ ἡ τιμὴ τοῦ ἀριθμοῦ ἠγμένου εἰς συνεχὲς κλάσμα, ἐπειδὴ τότε ἔχομεν τὸ ἠγμένον τοῦ ὅλου συνεχοῦς κλάσματος.

*Ἐχομεν λοιπὸν κατὰ ταύτην τὴν παρατήρησιν. $x =$

$$\frac{\text{Κ} \psi + \Pi}{\text{Κ}' \psi + \Pi'}$$

$$\text{ὅθεν } x = \frac{\Pi}{\Pi'} = \frac{\text{Κ} \psi + \Pi}{\text{Κ}' \psi + \Pi'} = \frac{\Pi}{\Pi'} = \frac{(\text{Κ}\Pi' - \Pi\text{Κ}')\psi}{(\text{Κ}'\psi + \Pi')\Pi'}$$

$$\text{καὶ } x = \frac{\text{Κ}}{\text{Κ}'} = \frac{\text{Κ} \psi + \Pi}{\text{Κ}' \psi + \Pi'} = \frac{\text{Κ}}{\text{Κ}'} = \frac{\Pi\text{Κ}' - \text{Κ}\Pi'}{(\text{Κ}'\psi + \Pi')\text{Κ}'}$$

*Ἦδη, εἰν θεωρήσωμεν προσεκτικῶς τὰς δύο ταύτας διαφορὰς, βλέπομεν, ὅτι οἱ παρονομασταὶ εἶναι οὐσιωδῶς θετικοί. Εἰς δὲ τοὺς ἀριθμητὰς ψ εἶναι θετικόν, καὶ $\text{Κ}\Pi' - \Pi\text{Κ}'$, $\Pi\text{Κ}' - \text{Κ}\Pi'$ εἶναι ἴσοι

καὶ ἐναντίων σημείων. Οὕτως οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν διαφορετικὰ σημεία.

Ἐπεταὶ ἐκ τούτου, ὅτι, εἰ ἔχωμεν $x > \frac{\Pi}{\Pi'}$ ἢ $x < \frac{\Pi}{\Pi'}$,
πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ
ἔχωμεν $x > \frac{K}{K'}$ ἢ $x < \frac{K}{K'}$.

τουτέστιν, εἰ ὁ ἀριθμὸς ἀχθεὶς εἰς συνεχῆς
κλάσμα εἶναι μεγαλύτερος ἢ μικρότερος πα-
ρὰ τὸ ἠγμένον $\frac{\Pi}{\Pi'}$, ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς θέλει εἶναι ἢ

μικρότερος, ἢ μεγαλύτερος παρὰ $\frac{K}{K'}$. Λοιπὸν τέλος
πάντων, ἡ τιμὴ τοῦ ἀριθμοῦ ἀχθέντος εἰς συνεχῆς
κλάσμα περιέχεται πάντοτε μεταξὺ δύο διαδοχικῶν ἠγ-
μένων ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ.

Σημείωσις. Ἐὰν τὸ ἠγμένον $\frac{K}{K'}$ εἶναι βαθμοῦ
ἀρτίου, $K\Pi' - \Pi K'$, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ ἀριθμητὴς τῆς
διαφορᾶς μεταξὺ $\frac{K}{K'}$ καὶ $\frac{\Pi}{\Pi'}$, εἶναι θετικὸν καὶ ἴσον μὲ

+1 (ἀριθμ. 171.). Οὕτως ἔχομεν $x > \frac{\Pi}{\Pi'}$ καὶ $x < \frac{K}{K'}$.

Λοιπὸν ὅλα τὰ ἠγμένα περιττοῦ βαθμοῦ εἶναι μικρότε-
ρα παρὰ τὸν ἠγμένον εἰς συνεχῆς κλάσμα ἀριθμόν.

§. 174. Τρίτη ιδιότης. Τὰ διάφορα ἠγ-
μένα δίδουν ὡς ἐγγιστα τιμὰς τοῦ x , καὶ μὲ εὐκολίαν
προσδιρρίζομεν τὸν βαθμὸν τῆς προσεγγίσεως δι' ἕκα-
στον τούτων.

Κατὰ πρῶτον, ἐπειδὴ εἶδομεν, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ
 x εὑρίσκεται μεταξὺ δύο διαδοχικῶν ἠγμένων, $\frac{\Pi}{\Pi'}$ καὶ

$\frac{K}{K'}$, ἔπεται ὅτι ἡ διαφορὰ μεταξὺ χ καὶ ἑνὸς τούτων

τῶν ἡγμένων εἶναι μικρότερα παρὰ $\frac{1}{\Pi'K}$, διαφρὰ,

ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο ἡγμένων. Ἦδη λοιπὸν βλέπομεν, ὅτι τὸ σφάλμα τὸ πραττόμενον, ὅταν λαμβάνωμεν ἐν τῶν δύο ἡγμένων διὰ τὴν τιμὴν τοῦ χ , εἶναι μικρότερον τῆς μονάδος διὰ τοῦ γινομένου τῶν παρονομαστών τῶν διαιρεθείσης. Ἀλλὰ μᾶλλον, εἰάν θεωρή-

σωμεν τὴν διαφορὰν $\chi - \frac{K}{K'} = \frac{\Pi K' - K \Pi'}{(K' \psi + \Pi') K'}$, τὴν ὁποί-

αν ἐλάβομεν εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν, ἐπειδὴ ἔχομεν (ἀριθμ. 171) $\Pi K' - K \Pi' = 1$ (ἀφαιρεθέντος τοῦ ση-

μείου), προκύπτει $\chi - \frac{K}{K'} = \frac{1}{(K' \psi + \Pi') K'}$. Ἀλλὰ τὸ

τέλειον πηλίκον ψ εἶναι φύσικα μεγαλύτερον τοῦ 1, λοιπὸν $(K' \psi + \Pi') K'$ εἶναι $> (K' + \Pi') K'$, καὶ διὰ

περισσότερον δίκαιον $> K'^2$. Λοιπὸν $\chi - \frac{K}{K'} <$

$\frac{1}{(K' + \Pi') K'}$, καὶ ἔτι μᾶλλον $\chi - \frac{K}{K'} < \frac{1}{K'^2}$. Οὕτως

ἡ διαφορὰ μεταξὺ χ καὶ $\frac{K}{K'}$, ἢ τὸ πραττόμενον σφάλμα,

ὅταν λαμβάνωμεν $\frac{K}{K'}$, ὡς τιμὴν τοῦ χ , εἶναι μικρο-

τέρα παρὰ τὴν μονάδα διὰ τοῦ γινομένου τοῦ παρονομαστοῦ τοῦ ἡγμένου διαιρεθείσαν καὶ πολλαπλασιασθείσαν ἐπὶ τὸ ἄθροισμα τοῦ αὐτοῦ τούτου παρονομαστοῦ, καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ἢ μὲ ὄχι τόσην ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μὲ πλειοτέραν ἀπλότητα, μικρότερον τῆς μονάδος διὰ τοῦ τετραγώνου τοῦ παρονομαστοῦ τοῦ ἡγμένου διαιρεθείσης.

§. 175. Τετάρτη ιδιότης. Ἠγμένον ὁποιοῦ δήποτε βαθμοῦ δίδει τιμὴν ἐγγυτέραν εἰς τὴν χ , παρὰ κάθε ἄλλο πρὸ αὐτοῦ.

Τῷ ὄντι ἄς θεωρήσωμεν ἀκόμη τὰς δύο διαφορὰς τοῦ ἀριθμοῦ 173, $\chi - \frac{\Pi}{\Pi'} = \frac{(\text{KI}' - \text{PK}')\psi}{(\text{K}'\psi + \text{I}')\text{I}'}$, καὶ

$$\chi - \frac{\text{K}}{\text{K}'} = \frac{\text{PK}' - \text{KI}'}{(\text{K}'\psi + \text{I}')\text{K}'}$$

καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν (ἀριθμ. 170) $\text{K}' > \text{I}'$, ἔπεται, ὅτι ὁ παρονομαστής $(\text{K}'\psi + \text{I}')\text{K}'$ εἶναι μεγαλύτερος παρὰ τὸν παρονομαστὴν $(\text{K}'\psi + \text{I}')\text{I}'$ προσέτι ψ εἶναι > 1 , λοιπὸν (ἀφαιρεθέντος τοῦ σημείου) ὁ ἀριθμητὴς $\text{PK}' - \text{KI}'$ εἶναι μικρότερος παρὰ τὸν ἀριθμητὴν $(\text{KI}' - \text{PK}')\psi$. Οὕτω διὰ ταύτης τῆς

διπλῆς αἰτίας, ἡ διαφορὰ μεταξὺ χ καὶ $\frac{\text{K}}{\text{K}'}$ εἶναι ἀριθμητικῶς μικρότερα παρὰ τὴν μεταξὺ χ καὶ $\frac{\Pi}{\Pi'}$.

§. 176. Πέμπτη καὶ τελευταία ιδιότης Ἠγμένον ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ πλησιάζει πλέον εἰς τὴν τιμὴν τῆς χ , ὅχι μόνον παρὰ κάθε ἄλλο πρὸ αὐτοῦ ἡγμένον, ἀλλ' ἀκόμη παρὰ κάθε ἄλλο κλάσμα, τοῦ ὁποίου ὁ παρονομαστής εἶναι μικρότερος παρὰ τὸν τοῦ θεωρουμένου ἡγμένου, ὥστε βεβαιούμεθα, ὅτι δὲ ὑπάρχει κανὲν ἄλλο κλάσμα δίδον εἰς ὄρους ἀπλουστέρους τιμὴν πλησιεστέραν εἰς τὴν χ .

Ἐστω $\frac{\text{K}}{\text{K}'}$ τὸ θεωρούμενον ἡγμένον, καὶ τ

κλάσμα $\frac{\mu}{\mu'}$ ἔχον $\mu' < \text{K}'$. λέγω, ὅτι $\chi - \frac{\mu}{\mu'}$ εἶναι με

γαλύτερον (ἀφαιρεθέντος τοῦ σημείου) παρὰ $\chi - \frac{\text{K}}{\text{K}'}$.

Δεῖξις. Παρατηροῦμεν κατὰ πρῶτον, ὅτι τὸ κλάσμα $\frac{\mu}{\mu}$, δὲν δύναται νὰ εὔρεθῇ μεταξύ $\frac{K}{K'}$ καὶ

$\frac{\Pi}{\Pi'}$, ἐπειδὴ δὲ νὰ ὑπάρχῃ τοῦτο, ἔπρεπεν ἡ διαφορὰ

μεταξὺ $\frac{\Pi}{\Pi'}$ καὶ $\frac{\mu}{\mu}$, τουτέστι $\frac{\Pi\mu' - \mu\Pi'}{\Pi'\mu'}$, νὰ ᾖ ἀριθμητικῶς μικρότερα τῆς διαφορᾶς $\frac{1}{\Pi'K'}$, μεταξύ τοῦ $\frac{K}{K'}$

καὶ $\frac{\Pi}{\Pi'}$, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον· ἐπειδὴ $\Pi\mu' - \mu\Pi'$

ἀριθμὸς ἀκέραιος, εἶναι τοῦλάχιστον ἴσος μὲ τὸ 1, καὶ $\mu'\Pi'$ εἶναι μικρότερος παρὰ τὸ $\Pi'K'$, ἐξαιτίας τῆς ὑποθέσεως $\mu < K'$ · (δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν $\Pi\mu' - \mu\Pi' = 0$, ἐπειδὴ ἡθέλαμεν ἔχει $\frac{\Pi}{\Pi'} = \frac{\mu}{\mu}$, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο τὸ τελευταῖον κλάσμα, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἴσον μὲ τὸ ἠγμένον, τὸ ὁποῖον προηγεῖται $\frac{K}{K'}$, ἡ πρότασις ἤδη εἶναι ἀποδεδειγμένη.)

Ἐπεταί ἐκ τούτου, ὅτι $\frac{\Pi}{\Pi'}$ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν $> \frac{K}{K'} < \frac{\mu}{\mu'}$. Λοιπὸν αἱ διαφοραὶ $\frac{\Pi}{\Pi'} - \frac{\mu}{\mu'}$ καὶ $\frac{K}{K'} - \frac{\mu}{\mu'}$, ἢ οἱ ἀριθμηταίτων $\Pi\mu' - \mu\Pi'$, $K\mu' - \mu K'$, εἶναι τοῦ ἰδίου σημείου.

Τούτου τεθέντος, εὕρισκομεν (ἀριθμ. 173).

$$\frac{K}{K'} = \frac{\Pi K' - K \Pi'}{(K' \psi + \Pi') K'} = \frac{1}{(K' \psi + \Pi') K'}$$

Ἄς λάβωμεν τώρα τὴν διαφορὰν μεταξύ χ καὶ $\frac{\mu}{\mu'}$, συνά-

$$\text{γομεν } \chi - \frac{\mu}{\mu'} = \frac{K\psi + \Pi}{K'\psi + \Pi'} - \frac{\mu}{\mu'} = \frac{(K\mu' - \mu K')\psi + \Pi\mu' - \mu\Pi'}{(K'\psi + \Pi')\mu'}$$

ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως, $\mu < K'$, οὕτως ὁ παρονομαστής ταύτης τῆς δευτέρας διαφορᾶς εἶναι μικρότερος ἐκείνου τῆς πρώτης· προσέτι ὁ ἀριθμητὴς $(K\mu' - \mu K')\psi + \Pi\mu' - \mu\Pi'$ εἶναι σύνθετος ἀπὸ δύο ὅρους, οἳ τίνες ἢ προσθέτονται, ἢ ἀφαιροῦνται εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ διὰ τοῦτο μεγαλύτερος τοῦ 2.

Λοιπὸν διὰ τὸν διπλοῦν τοῦτον λόγον $\chi - \frac{\mu}{\mu'}$ εἶναι ἀριθμητικῶς μεγαλύτερον παρὰ $\chi - \frac{K}{K'}$.

Σ. Κ. Λι τέσσαρες τελευταῖαι ιδιότητες ἐπιστηρίζονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου ὑπολογισμοῦ, ἐκείνη δὲ τοῦ ἀριθμοῦ 173, ἣτις θεωρεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς διαφορᾶς μεταξύ τοῦ χ καὶ $\frac{\mu}{\mu'}$, λογίζεται ἡ πέμπτη. Τοῦτο καταστραίνει τὰς ἀποδείξεις πλέον εὐκόλους.

§. 177. Διὰ νὰ τελειώσωμεν τὴν στοιχειώδη θεωρίαν τῶν συνεχῶν κλασμάτων, σημειόνομεν ἐδῶ τὴν χρῆσιν αὐτῆς, ὅταν ἐκτιμῶμεν τὴν ὡς ἔγγιστα τιμὴν ἀναγώγου τινὸς κλάσματος, τοῦ ὁποῖου οἱ δύο ὅροι εἶναι πολλὰ μεγάλοι.

Κατὰ πρῶτον ἀγόμεν τὸν δεδομένον ἀριθμὸν εἰς συνεχῆς κλάσμα κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἀριθμοῦ 167, μετὰ ταῦτα σχηματίζομεν τὰ διαδοχικὰ ἠγμένα, κατὰ τὸν νόμον τοῦ 169 ἀριθμοῦ· οὕτως ἔχομεν σειρὰν κλασμάτων, ἐναλλάξ μεγαλύτερα καὶ μικρότερα παρὰ τὸν δεδομένον ἀριθμὸν (ἀριθμ. 173)· καὶ μεταξύ τῶν τοιούτων κλασμάτων ἐκλέγομεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δίδει τὸν βαθμὸν τῆς προσεγγίσεως, τὸν ὁποῖον θέλομεν νὰ

εὔρωμεν διὰ τὸ κλάσμα. Ὁ τοιοῦτος βαθμὸς (ἀριθμ. 174) σημειοῦται διὰ $\frac{1}{(K'+\Pi')K'}$ ἢ $\frac{1}{K'^2}$, εἰάν $\frac{K}{K'}$ ἦναι τὸ ἠγμένον, τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν· τὸ ἠγμένον πρέπει νὰ ἦναι (ἀριθμ. 175) βαθμοῦ τόσο πλεον μακρὰν, ὅσον θέλομεν νὰ εὔρωμεν μεγαλύτερον βαθμὸν προσεγγίσεως.

Ἐὰν προτεθῇ π. χ., νὰ ἐκτιμήσωμεν ὡς ἔγγιστα τὸν λόγον τῆς περιφερείας πρὸς τὴν διάμετρον.

Ἡξεύρομεν ὅτι ὁ λόγος οὗτος ἐκφραζόμενος εἰς δεκαδικὰ ἔχει διὰ τιμὴν μείον ἑκατοχιλιοστημορίου,

$$3,14159, \text{ ἢ } \frac{314159}{100000}$$

Εὐρίσκομεν κατὰ πρῶτον διὰ τὴν τιμὴν τούτου τοῦ ἀριθμοῦ ἠγμένου εἰς συνεχῆς κλάσμα,

$$\frac{314159}{100000}, \text{ ἢ } x = 3 + \frac{1}{7 + \frac{1}{15 + \frac{1}{1 + \frac{1}{25 + \frac{1}{1 + \frac{1}{7 + \frac{1}{4}}}}}}}$$

τὸ ὁποῖον δίδει τὰ διαδοχικὰ ἠγμένα, κατὰ τὸν νόμον

$$\text{τοῦ ἀριθμοῦ } 169 \cdot \frac{3}{1}, \frac{22}{7}, \frac{333}{106}, \frac{355}{113}, \frac{9208}{2931},$$

$$\frac{9563}{3044}, \frac{76149}{24239}, \frac{314159}{100000} \text{ Ἐὰν λάβωμεν κατὰ πρῶ-$$

τον $\frac{22}{7}$ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ δεδομένου ἀριθμοῦ, πρῶτ-

τομεν σφάλμα μικρότερον παρά $\frac{1}{7(7+1)}$ ἢ $\frac{1}{56}$ · ἀλλὰ

τὸ ἠγμένον τοῦτο δίδει ἀκόμη προσεγγίσεως πλεον ανώ-
τερον βαθμόν· διότι ἐπειδὴ ὁ δεδομένος ἀριθμὸς εὐρίσκε-

ται μεταξύ τῶν $\frac{22}{7}$ καὶ $\frac{333}{106}$, ἔπεται ὅτι $\frac{22}{7}$ διαφέ-

ρει τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ κατὰ ποσότητα μικροτέραν

παρά $\frac{22}{7} - \frac{333}{106}$ ἢ $\frac{1}{742}$ · οὕτως τὸ πραχθὲν σφάλμα

εἶναι πολλὰ μικρότερον ἀπὸ $\frac{1}{100}$ · οὕτως τὸν ἀριθμὸν

$\frac{22}{7}$, ἢ $3\frac{1}{7}$ συχνὰ μεταχειριζόμεθα, διὰ τὰ ἐκφράσω-

μεν τὸν λόγον τῆς περιφερείας πρὸς τὴν διάμετρον,
καὶ εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Ἀρχιμήδης.

Τὸ τέταρτον ἠγμένον $\frac{355}{113}$, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι

περισσότερον σύνθετον παρά τὸ $\frac{333}{106}$, δίδει τιμὴν πολὺ

πλέον πλησιάζουσαν. Διότι ἐπειδὴ ὁ δεδομένος ἀριθ-

μὸς εὐρίσκεται μεταξύ $\frac{355}{113}$ καὶ $\frac{9208}{2931}$, ἡ διαφορὰ με-

ταξὺ τοῦ δοθέντος ἀριθμοῦ καὶ τοῦ $\frac{355}{113}$ εἶναι μικρο-

τέρα τοῦ $\frac{1}{113 \times 2931}$ κλάσματος, τὸ ὁποῖον φανερὰ

εἶναι μικρότερον παρά 0,00001. Πρέπει νὰ σημειώ-

σωμεν, ὅτι τὰ δύο κλάσματα $\frac{355}{113}$ καὶ $\frac{314159}{100000}$,

τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἐκφράζεται εἰς ὄρους ἀπλο-

στέρους δίδουν τὴν αὐτὴν προσέγγισιν (ἐκτιμωμένην

εἰς δεκαδικὰ) διὰ τὴν σχέσιν τῆς περιφερείας πρὸς τὴν διάμετρον. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Ἀδριανὸς Μέτιος. Ἐὰ ἀκόλουθα ἠγμένα, εἶναι τόσον πολλὰ σύνθετα, ὥστε δυσκόλως καὶ ἀνωφελῶς ἀντισταύονται εἰς τὸν δεδωμένον ἀριθμόν.

Δὲν ἐκτεινόμεθα περισσώτερον εἰς τὰς ιδιότητες τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ συμβουλεύομεν τὴν νεολαίαν, ἣτις ἤδη γυμνασμένη εἰς τὴν ἀλγεβραϊκὴν ἀνάλυσιν, ἀγαπᾷ πλειστέρας γνώσεις ἐπάνω εἰς τοῦτο τὸ μέρος, νὰ ἀναγνώσῃ τοὺς δύο τόμους, οἵτινες ἐπιγράφονται „Θεωρίαι τῶν ἀριθμῶν παρὰ τοῦ Λεγένδρου, καὶ ἀριθμητικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Γάου“, βιβλίον μεταφρασμένον ἀρίστα ἀπὸ τὸν Πολυέτον Δελίςλιον εἰς τὴν Γαλλικὴν Γλῶσσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Σχηματισμὸς τῶν δυνάμεων, καὶ ἐξαγωγή τῶν Τετραγωνικῶν καὶ Κυβικῶν ριζῶν τῶν ἀριθμῶν.

§. α'. Σχηματισμὸς τοῦ Τετραγώνου, καὶ ἐξαγωγή τῆς Τετραγωνικῆς ρίζης.

§. 178. Προοιμιώδεις γνώσεις. — Καλεῖται τετράγωνον (ἀριθμ. 111) ἢ δευτέρα δύναμις ἐνὸς ἀριθμοῦ, τὸ γινόμενον τούτου, πολλαπλασιαζομένου ἐφ' ἑαυτὸν, καὶ τετραγωνικὴ ρίζα ἐνὸς